

af de første og vigtigste skridt i retning af en løsning af fattigdommens problem.

Kommissæren for teknisk samarbejde, Dr. Victor Hoo gjorde rede for bistandsarbejdet over FNs regulære budget. Selv om der for 1966 uændret kun havde været afsat 6,4 millioner dollars til bistandsvirksomhed over FNs regulære budget, havde organisationen dog administreret bistand for godt 40 millioner dollars, når man inkluderer trustfonds og UNDP-projekter, hvor FNs sekretariat havde optrådt som udførende organ. Knap 30 procent var blevet anvendt på regionale og interregionale projekter. Den totale administrerede bistand fordelte sig på verdensdele som følger: Afrika 33,2 pct., Latinamerika 19,3 pct., Asien og det fjerne Østen 25,0 pct., Europa 6,6 pct. 8,9 pct. var anvendt til interregionale projekter. Bistandsanmodninger for godt 4 millioner dollars havde ikke kunnet imødekommes som følge af de begrænsede midler. Han gjorde opmærksom på, at bistanden over det regulære budget som følge af dets fastfrysning i realiteten havde måttet indskrænkes som følge af stigende priser og lønninger. Generalsekretæren vil over for femte samling i UNDPs styrelsesråd aflægge beretning om virkninger af beløbets fiksering. Han afsluttede med at understrege betydningen af den igangsættende rolle som bistandsarbejdet, der udføres over FNs regulære budget spiller.

Under den efterfølgende drøftelse, hvor dagsordenspunktets to underpunkter behandledes under ét, koncentreredes opmærksomheden i første række om UNDPs virksomhed. Fra vestlig side blev der overvejende givet udtryk for tilfredshed med UNDPs arbejde. Der blev ligeledes givet tilslutning til gennemførelsen af den nye procedure ved programudarbejdelsen og til fortsættelse af FNs program for forvaltningsbistand (OPEX) for planlægningsperioden begyndende 1. januar 1969. Adskillige talere understregede betydningen af det samarbejde, UNDP allerede havde indledt med FAO og UNIDO vedrørende koordinationen i marken.

Den danske delegerede understregede i sit indlæg, den betydning man tillagde UNDP, og anbefalede de nye procedureregler og en forlængelse af OPEX-programmet. Han hilste beslutningen om støtte til demonstra-

tions- og forsøgsanlæg velkommen. Han udtrykte den danske regerings villighed til samarbejde med henblik på en løsning af problemerne vedrørende rekruttering af eksperter og anbefalede større anvendelse af underentreprenører. Den danske regering ville søge at opretholde det snævrere mulige samarbejde mellem UNDP og sit bilaterale bistandsprogram samt fortsat bidrage sit til, at de opstillede mål for UNDP blev nået.

Fra det svenske indlæg kan specielt nævnes, at Sverige fandt, at man uden risiko kunne operere med et noget mindre overskud af ressourcer i forhold til bevillingen f. eks. 20-30 millioner dollars i stedet for de per ultimo september 1967 ca. 66 millioner. Det fremhævedes, at særorganisationerne havde store vanskeligheder med at overkomme de yderligere arbejdsopgaver, som funktionen som udførende organ for UNDP pålagde dem. De nye procedureregler ville tilskynde til antagelse af integrerede projekter, der tog sigte på samtidig løsning af flere problemer. FNs regulære bistandsprogram burde udvides. Den norske delegerede noterede, at de fulde virkninger af UNDPs virksomhed endnu dårligt nok havde fået tid til at vise sig, men understregede betydningen af en systematisk vurdering. Den finske delegerede hyldede Hoffman og udtrykte tilfredshed med UNDPs samarbejde med UNIDO. Det afgørende problem var at mobilisere u-landenes menneskelige og naturgivne ressourcer. Den nederlandske delegerede efterlyste, hvordan UNDP kunne medvirke til at fremkalde investeringer i u-landenes produktive industrielle sektorer og udtrykte forventning til UNIDO. Han udtrykte ligeledes forventning til tanken om Kapitaludviklingsfondens indkorporering i UNDP. Det franske indlæg indeholdt en vis kritik af resultaterne af en række ekspertmissioner som følge af, at disse enten havde overset modtagerlandets egen prioritering eller havde udvist manglende realitetssans. Et stigende antal vellykkede præ-investeringsprogrammer ville skabe øgede vanskeligheder med hensyn til fremskaffelsen af midler til nødvendige efterinvesteringer. UNDP havde formodentlig lagt for megen vægt på forstudier vedrørende naturressourcer. Industrielle forsøgsanlæg ville sikkert lede til bedre efterinvesteringer. Den franske delegerede understregede betydningen